

305

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 26 lipca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku ćwiczebnym dla żołnierzy.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żołnierzom czynnej służby wojskowej za czas udziału poza swym garnizonem w ćwiczeniach, ostrych strzelaniach, manewrach, koncentracjach, ćwiczeniach szkieletowych, zawodach, mających na celu wyszkolenie wojska, oraz za czas przydzielenia do obozów organizowanych przez Główny Urząd Kultury Fizycznej i Powszechną Organizację „Służba Polsce“ przysługuje się dodatek ćwiczebny, jako dodatek do uposażenia.

§ 2. Dodatek ćwiczebny przysługuje następującym żołnierzom i w następującej wysokości dziennie:

a) generałom	350 zł
b) oficerom sztabowym	250 „
c) „ młodszym	200 „
d) podoficerom zawodowym	150 „
e) „ nadterminowych	50 „

§ 3. Dodatek ćwiczebny jest należnością dzienną przysługującą za każdą pełną dobę przebywania żołnierza poza swym garnizonem, licząc od dnia i godziny wymarszu do dnia i godziny powrotu do swego garnizonu.

§ 4. Żołnierzom pobierającym dodatek ćwiczebny na mocy niniejszego rozporządzenia nie służy prawo do:

- diet za czas podróży poza swym garnizonem,
- dotatku dla żołnierzy Marynarki Wojennej podczas zaokrętowania i za nurkowanie,
- dotatku do uposażenia wojskowych biorących udział w zwalczaniu przestępstw przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 grudnia 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku ćwiczebnym dla żołnierzy, pełniących czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 7, poz. 36).

Minister Obrony Narodowej:

w z. *Piotr Jaroszewicz*

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

306

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 7 sierpnia 1948 r.

o ordynacji wyborczej do izb rzemieślniczych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 19 lipca 1939 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 434) w brzmieniu dekretu z dnia 21 kwietnia 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 19 lipca 1939 r. o izbach rzemieślniczych i ich związku (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 155) zarządzam, co następuje:

§ 1. W ustalonych w statucie izby rzemieślniczej obwodach wyborczych ustanawia się miejsca głosowania.

Miejsca głosowania znajdować się winny przynajmniej w każdym mieście powiatowym. Przy ustalaniu miejsc głosowania należy wyznaczyć przynależne do nich obszary, z uwzględnieniem podziału administracyjnego państwa na powiaty lub gminy.

§ 2. Miejsca głosowania wyznacza główna komisja wyborcza na wniosek izby rzemieślniczej nie później niż na 40 dni przed dniem głosowania.

§ 3. Jeżeli uprawniony do głosowania posiada więcej niż jedno przedsiębiorstwo, wówczas może wykonywać prawo głosowania jedynie

w tym miejscu, w którym zamieszkuje lub posiada główną siedzibę.

§ 4. Spisy osób uprawnionych do głosowania, oddzielnie dla każdego miejsca głosowania, sporządza w trzech egzemplarzach właściwa władza przemysłowa I-ej instancji.

Spis winien zawierać: a) liczbę porządkową, b) nazwiska i imiona uprawnionych do głosowania w porządku alfabetycznym, c) wiek, d) siedzibę przedsiębiorstwa, e) rodzaj wykonywanego rzemiosła, f) datę wydania uprawnienia przemysłowego.

§ 5. Nie później niż na 30 dni przed dniem głosowania, władza przemysłowa I-ej instancji prześle trzy egzemplarze spisu uprawnionych do głosowania przewodniczącemu właściwej obwodowej komisji wyborczej.

Nie później niż na 25 dni przed dniem głosowania, obwodowa komisja wyborcza prześle po 1 egzemplarzu spisu uprawnionych do głosowania do głównej komisji wyborczej i do miejsc głosowania.